

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 7Csp/84/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1618203221
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Ing. Mgr. Anna Prikrylová
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2021:1618203221.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky, sudkyňou Ing. Mgr. Annou Prikrylovou, v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, so sídlom D. 5, 851 02 Bratislava, zastúpeného advokátskou kanceláriou Remedium Legal, s.r.o., so sídlom D. 5, 851 02 Bratislava, proti žalovanému: F. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. XXX/XX, XXX XX M., o zaplatenie sumy 50,36 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 50,36 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 50,36 Eur od 24.06.2017 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd priznáva žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o ktorých výške rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 16.11.2018 domáhal zaplatenia sumy 50,36 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 50,36 Eur od 24.06.2017 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 26.11.2015 uzatvoril s právnym predchodcom žalobcu zmluvu č. 5080774956/0900, ktorej súčasťou boli Všeobecné obchodné podmienky. Na základe zmluvy poskytol právny predchodca žalobcu žalovanému peňažné prostriedky. Žalovaný neplnil v stanovených termínoch splátky, čím porušil svoju povinnosť podľa zmluvy. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia sumu vo výške 142,04 Eur, ktorá pozostáva z istiny vo výške 50,36 Eur, z úroku z omeškania vo výške 0,88 Eur a poplatkov vo výške 90,80 Eur. Na základe zmluvy o postúpení zo dňa 23.06.2017 bola pohľadávka právneho predchodcu žalobcu Slovenskej sporiteľne, a.s. voči žalovanému postúpená na žalobcu. Žalobca si uplatňuje aj úrok z omeškania odo dňa postúpenia pohľadávky 5 % ročne zo sumy 50,36 Eur od 24.06.2017 do zaplatenia.

2. Žalovaný sa k žalobe nevyjadril, hoci ho súd na vyjadrenie k žalobe vyzval. Žalovanému bola žaloba doručená podľa ustanovenia § 116 ods. 2 Civilného sporového poriadku (C.s.p.).

3. Vo veci bolo rozhodnuté rozsudkom č.k. 7Csp/84/2018-132 zo dňa 30.01.2020 tak, že žaloba žalobcu bola zamietnutá a žalovanému súd nepriznal nárok na náhradu trov konania. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že dňa 26.11.2015 bola medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. ako bankou (právny predchodca žalobcu) a žalovaným ako majiteľom účtu uzavretá zmluva o bežnom účte, ktorej predmetom bolo aj poskytnutie povoleného prečerpania po splnení podmienok a zmluvu o vydaní a používaní platobnej karty. Na základe tejto spotrebiteľskej zmluvy poskytol právny predchodca žalobcu žalovanému peňažné prostriedky. Žalovaný neplnil v stanovených termínoch splátky, čím porušil svoju zmluvnú povinnosť. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia sumu 142,04 Eur, ktorá pozostáva z istiny 50,36 Eur, z úroku z omeškania 0,88 Eur a poplatkov 90,80 Eur. Na základe zmluvy o postúpení zo dňa 23.06.2017 Slovenská sporiteľňa, a.s. postúpila predmetnú pohľadávku na žalobcu.

Žalobca si predmetnou žalobou uplatňuje aj úrok z omeškania odo dňa postúpenia pohľadávky vo výške 5 % ročne zo sumy 50,36 Eur od 24.06.2017 do zaplatenia. Právny predchodca žalobcu dňa 16.2.2017 vyhotovil listinu označenú ako odstúpenie od zmluvy o bežnom účte, doklad o doručovaní tejto listiny však súdu nepredložil. Dňa 22.3.2017 oznámil právny predchodca žalobcu žalovanému, že banka vyhlásila mimoriadnu splatnosť pohľadávky. Ani k tejto výzve žalobca nedoložil doklad o doručovaní. Z takto zisteného skutkového stavu súd dospel k záveru, že žalobu je potrebné zamietnuť. Skonštatoval, že žalobca nepreukázal že žalovanému bola zo strany právneho predchodcu žalobcu - banky skutočne doručená písomná výzva na zaplatenie dlžnej sumy z prekročenia, s ktorou je žalovaný v omeškaní viac ako 90 kalendárnych dní. Dôvodil, že § 92 ods. 8 zákona o bankách umožňuje banke postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou za predpokladu doručenia písomnej výzvy klientovi banky a po tom, čo je dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku pohľadávku zodpovedajúcu, tomuto peňažnému záväzku. Z uvedených dôvodov mal za to, že k predčasnej splatnosti dlžnej sumy zo strany pôvodného veriteľa (banky) nedošlo. Súd prvej inštancie ďalej dôvodil že v konaní nemal za preukázané ani to, či došlo zo strany právneho predchodcu žalobcu k uzatvoreniu účtu. Zohľadniac uvedené skonštatoval, že zo strany banky (právneho predchodcu žalobcu) nedošlo k vyhláseniu predčasnej splatnosti peňažnej čiastky, ktorá bola predmetom prekročenia a ani k inému ukončeniu zmluvného vzťahu medzi bankou a žalobcom a preto nemohlo dôjsť k platnému postúpeniu pohľadávky medzi pôvodným veriteľom a žalobcom. Predmetom postúpenia bol nezročný peňažný záväzok. Žalobca nepreukázal, že banka pred postúpením pohľadávky písomne vyzvala žalovaného na splnenie peňažného záväzku titulom nesplateného prekročenia, a že mu túto výzvu odoslala a doručila. Z tohto dôvodu dospel súd k záveru, že zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 23.6.2017 je absolútne neplatná podľa § 39 Občianskeho zákonníka pre nedodržanie zákonnej podmienky vyplývajúcej z ust. § 92 ods. 8 Zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobu v celom rozsahu zamietol.

4. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie dôvodiac, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam; jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, a že mu súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil uskutočniť procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, alternatívne aby napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobe vyhovie. Argumentoval ust. § 297 C.s.p., ktoré je potrebné vykladať tak, že ak žalovaný nespochybnil tvrdenia žalobcu a rovnako podľa názoru súdu sú tieto tvrdenia preukázané, tzn. skutkové tvrdenia neboli sporné, potom súd v zmysle ust. § 297 písm. b) C.s.p. žalobe vyhovie bez nariadenia pojednávania. V prípade, ak skutkové tvrdenia sú sporné, resp. súd nemá určité skutočnosti za preukázané, tak nie sú splnené podmienky pre rozhodnutie v zmysle ustanovenia § 297 písm. b) C.s.p., t.j. bez nariadenia pojednávania. Odvolateľ má za to, že súd síce nebol povinný vyzvať ho na doplnenie dokazovania, avšak zároveň bolo potrebné rešpektovať zákonné ustanovenia a nie vo veci rozhodnúť a žalobu zamietnuť bez nariadenia pojednávania, na ktorom bolo možné doplniť dokazovanie zo strany oboch sporových sporu. Žalobca namietal, že súd prvej inštancie v konaní nevyslovil svoje predbežné právne posúdenie veci, neprezentoval pred stranami žiadnu spornú skutočnosť, čím nevytvoril zákonný priestor na doplnenie dôkazov. Na základe toho mu odňal možnosť konať pred súdom. Na podporu svojej argumentácie odvolateľ poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 24Co/153/2018 zo dňa 12.2.2019. Pokiaľ ide o podmienky uvedené v ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách mal za to, že v konaní bolo preukázané, že pred postúpením pohľadávky postupca dodržal všetky podmienky, ktoré mu označené zákonné ustanovenie ukladá, pričom žalovaný bol v čase postúpenia pohľadávky v omeškaní s plnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní (žalovaný bol v zmysle prílohy č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok ku dňu postúpenia pohľadávky v nepretržitom omeškaní po dobu 572 dní) a zároveň, že bol jeho právnym predchodcom vyzvaný dňa 16.02.2017 a 22.03.2017 na úhradu omeškaných splátok úveru, pričom žalovaný jeho tvrdenia ohľadom doručenia predmetných výziev v konaní nepoprel. Podľa odvolateľa mal preto súd prvej inštancie túto skutočnosť považovať za nespornú.

5. Krajský súd v Bratislave uznesením č.k. 6CoCsp/28/2020-163 zo dňa 31.03.2021 rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vrátil vec na ďalšie konanie. V odôvodnení uviedol, že v zmysle ust. § 297 písm. b) C.s.p., resp. § 177 ods. 2 C.s.p. súd prvej inštancie bez nariadenia pojednávania môže vec prejednať a rozhodnúť pokiaľ bol náležite zistený skutkový stav veci na základe stranami predložených listín a boli nimi preukázané všetky sporné skutkové okolnosti, významné pre právne posúdenie veci.

Ak totiž ustanovenie § 297 písm. b) C.s.p, upravuje podmienku, že skutkové tvrdenia strán nie sú sporné, vyjadruje tým nielen požiadavku, aby súd prvej inštancie pri zisťovaní skutkového stavu veci nevychádzal, okrem zhodných tvrdení strán, resp. zo skutkových tvrdení strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela (§ 151 ods. 1 C.s.p.), z iného dôkazu ako z listín predložených stranami (ich zástupcami alebo splnomocnencami), ale aj podmienku, že všetky rozhodujúce skutočnosti budú zhodnými, resp. nespornými tvrdeniami strán a nimi predloženými listinami náležite preukázané, a že teda podkladom pre rozhodnutie súdu prvej inštancie nebude (aj) nesplnená povinnosť tvrdenia alebo neunesenie dôkazného bremena (tak ako je tomu v prejednávanej veci). Ak sa ukáže, že strana doteraz nesplnila svoju povinnosť tvrdenia (neuviedla všetky rozhodujúce skutočnosti alebo ich uviedla neúplne) alebo povinnosť dôkaznú (nenavrhol dôkazy potrebné na preukázanie všetkých svojich sporných tvrdení, ktoré sú pre právne posúdenie veci významné), musí súd prvej inštancie, aj keby išlo o spor podľa ustanovenia § 297 písm. b) C.s.p., nariadiť pojednávanie (§ 297 veta prvá C.s.p.), nakoľko si musí splniť obligatórnu povinnosť vyplývajúcu z ust. § 181 ods. 2 C.s.p. informovať o rozsahu sporných a nesporných skutočností. Z uvedených dôvodov je potom možné uzavrieť, že na prejednanie veci samej v spotrebiteľských sporoch nie je potrebné v zmysle ustanovenia § 297 písm. b) C.s.p. nariadiť pojednávanie, i keď ide o spotrebiteľský spor do 1.000 eur vtedy, ak strany sporu prostredníctvom nimi predložených listinných dôkazov a svojich nesporných tvrdení uniesli bremená tvrdenia a bremeno dôkazné a ak podkladom pre rozhodnutie súdu prvej inštancie vo veci samej bol týmito dôkazmi (prípadne aj pomocou zhodných, resp. nesporných tvrdení strán) zistený skutkový stav veci, čo však v prejednávanej veci splnené nebolo. Odvolací súd ďalej uviedol, že s poukazom na vyššie uvedené je zrejmé, že súd prvej inštancie nepostupoval správne, ak vo veci vyhlásil rozsudok dňa 30.1.2020 (ktorým žalobu zamietol pre neunesenie dôkazného bremena žalobcu) bez nariadenia pojednávania v zmysle ustanovenia § 297 písm. b) C.s.p., nakoľko porušil svoju obligatórnu povinnosť v zmysle ustanovenia § 181 ods. 2 C.s.p. tým, že neurčil (najmä žalobcovi neoznámil), ktoré skutkové tvrdenia považuje za sporné, čím porušil zákonom dané procesné práva žalobcu pre ďalší jeho procesný postup v kontradiktórnom sporovom konaní, najmä vytvorenie mu priestoru na uplatnenie primeraných prostriedkov procesného útoku (procesnej obrany) vo vzťahu k ochrane subjektívnych práv a oprávnených záujmov, keď jeho žalobu zamietol z dôvodu neunesenia bremena tvrdenia a dôkazného bremena. Súd prvej inštancie pochybil, keď napriek nespornosti skutkových tvrdení, spochybnil doručenie výzvy, resp. odstúpenia od zmluvy zo dňa 16.02.2017, ako aj oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 22.03.2017, v rámci ktorej bol žalovaný vyzvaný na úhradu dlžnej sumy, a to bez vykonania dokazovania na súdnom pojednávaní, aj túto vyhodnotil odvolací súd ako dôvodnú. Otázka doručenia písomnej výzvy banky klientovi na plnenie peňažného záväzku, s ktorým je klient v omeškaní nepretržite dlhšie ako 90 dní, je otázkou skutkovou a odvolací súd zdôraznil, že súd prvej inštancie v konaní pri posúdení existencie písomnej výzvy a jej doručenia bol povinný v zmysle ustanovenia § 151 ods. 1 C.s.p. vychádzať z nesporných skutkových tvrdení, t.j. z tvrdení strany (žalobcu), ktoré protistrana (žalovaný) výslovne nepoprel (preto sa považujú za nesporné). V tejto súvislosti odvolací súd opakovane poukázal na skutočnosť, že žalovaný existenciu a doručenie písomnej výzvy nepoprel. Je neprípustné, aby súd prvej inštancie bez spochybnenia skutkových tvrdení žalobcu žalovaným, tieto sám vlastnou činnosťou spochybnoval bez riadneho dokazovania na pojednávaní. Vzhľadom na uvedené súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom porušil právo žalobcu na spravodlivý súdny proces, odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

6. Žalobca sa na pojednávanie nedostavil, svoju neúčasť ospravedlnil. Súhlasil s pojednávaním v jeho neprítomnosti za predpokladu, že súd nepožaduje v konaní vykonať ďalšie dôkazy a žalobcom tvrdené skutočnosti považuje za nesporné. Žalovanému bolo predvolanie na pojednávanie doručené dňa 01.09.2021 podľa § 112 C.s.p. Preto súd podľa § 180 C.s.p. konal v neprítomnosti sporových strán.

7. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so zmluvou o platobnej karte zo dňa 26.11.2015, zmluvou o osobnom účte zo dňa 26.11.2015, zmluvou o účte sporenia zo dňa 26.11.2015, výpisom transakcií na účte, produktovými obchodnými podmienkami pre depozitné produkty, všeobecnými obchodnými podmienkami, sadzovníkom, odstúpením od zmluvy zo dňa 16.02.2017, výzvou zo dňa 22.03.2017, zmluvou o postúpení spolu s prílohou, oznámením o postúpení, poštovým podacím hárkom ako aj ostatným spisovým materiálom a zistil tento skutkový a právny stav.

8. Zo zmluvy o osobnom účte zo dňa 26.11.2015 súd zistil, právny predchodca žalobcu viedol pre žalovaného osobný účet č. SK85 0900 0000 0050 8077 4956. Za podmienok a v rozsahu dohodnutom

medzi bankou a klientom si dohodli aj poskytnutie povoleného prečerpania. V zmluve o účte sporenia si účastníci zmluvy dohodli sporenie 10,- Eur s prvým dňom sporenia 30.11.2015. Na základe zmluvy o platobnej karte vydal právny predchodca žalobcu žalovanému platobnú kartu VISA Classic.

9. Z prehľadu transakcií na účte v období od 26.11.2015 do 21.06.2017 súd zistil, že dňa 15.02.2017 bola na účte vykonaná transakcia zosplatnenie úveru v sume 50,36 Eur.

10. Právny predchodca žalobcu dňa 16.02.2017 vyhotovil listinu - odstúpenie od zmluvy o bežnom účte. Dňa 22.03.2017 výzvou oznámil právny predchodca žalobcu žalovanému, že banka vyhlásila mimoriadnu splatnosť pohľadávky.

11. Zo zmluvy o postúpení zo dňa 23.06.2017 spolu s prílohou súd zistil, že právny predchodca žalobcu Slovenská sporiteľňa, a.s. postúpila pohľadávku voči žalovanému na žalobcu.

12. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

13. Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

14. Podľa § 503 ods. 1, 2 Obchodného zákonníka záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú. Ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

15. Podľa § 504 Obchodného zákonníka dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadal.

16. Podľa § 1 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z. z. spotrebiteľských úveroch (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“), v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

17. Podľa § 1 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

18. Podľa § 1 ods. 4 Zákona o spotrebiteľských úveroch na spotrebiteľský úver formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, sa vzťahujú ustanovenia § 1, § 2, § 3 ods. 1 písm. a) až d) a § 3 ods. 3, § 4 ods. 14, § 5 až 8, § 9 ods. 1, 4, 6 až 8, § 10, § 11, § 12 ods. 2, § 15, § 17, § 20 až 23 a § 25 až 27.

19. Podľa § 2 písm. d) Zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

20. Podľa § 2 písm. a) Zákona o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

21. Podľa § 2 písm. b) Zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

22. Na základe vykonaného dokazovania, po oboznámení sa s listinnými dôkazmi mal súd za preukázané, že žaloba žalobcu je v celom rozsahu dôvodná. Právny vzťah medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bol založený na základe zmluvy o platobnej karte a zmluvy o bežnom účte, na základe ktorých právny predchodca žalobcu viedol pre žalovaného účet a poskytol mu platobnú kartu VISA Classic. V rámci platby poskytnutou VISA kartou žalovaný čerpal úver vo výške 50,36 Eur. Následne žalovaný nezabezpečil dostatočné množstvo finančných prostriedkov na pokrytie vykonanej platby a tým porušil Všeobecné obchodné podmienky právneho predchodcu žalobcu. Právny predchodca žalobcu listom zo dňa 16.02.2017 odstúpil od zmluvy a zároveň vyzval žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy v lehote 7 dní od doručenia tohto oznámenia. Vzhľadom ku skutočnosti, že žalovaný dlžnú sumu v prospech žalobcu neuhradil, súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku a zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 50,36 Eur.

23. Podľa § 517 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

24. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

25. Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia Vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia, ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

26. Súd zároveň priznal žalobcovi aj príslušenstvo uplatnenej pohľadávky, a to 5 % ročný úrok z omeškania z dlžnej sumy od 24.06.2017 (dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky) až do zaplatenia, nakoľko žalovaný bol už k tomuto dňu (po odoslaní odstúpenia od zmluvy) v omeškaní s platením dlžnej sumy. Výška úroku z omeškania je v súlade s ust. § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. a § 517 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka platného a účinného ku dňu omeškania žalovaného so splnením peňažného záväzku.

27. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

28. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

29. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p. Žalobca bol v konaní úspešný v celom rozsahu, preto mu súd priznal nárok na náhradu trov vo výške 100%. O výške trov rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Malacky, písomne, dvojmo.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolať možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolať proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolať dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok).